TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2011. gada 5. jūlijā *

Lieta C-263/09 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2009. gada 14. jūlijā iesniedza

Edwin Co. Ltd, Tokija [*Tokyo*] (Japāna), ko pārstāv D. Rigati [*D. Rigatti*], M. Bertani [*M. Bertani*], S. Verē [*S. Verea*], K. Muraro [*K. Muraro*] un M. Balestrjero [*M. Balestriero*], advokāti,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pārējiem lietas dalībniekiem esot šādiem:

Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv O. Montalto [*O. Montalto*], L. Rampini [*L. Rampini*] un H. Krespo Kariljo [*J. Crespo Carrillo*], pārstāvji,

atbildētājs pirmajā instancē,

Elio Fiorucci, ar dzīvesvietu Milānā (Itālija), ko pārstāv A. Vanceti [*A. Vanzetti*] un A. Kolmano [*A. Colmano*], advokāti,

prasītājs pirmajā instancē.

* Tiesvedības valoda — itāļu.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], palātu priekšsēdētāji A. Ticano [*A. Tizzano*], H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*], K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], K. Šīmans [*K. Schiemann*] un D. Švābi [*D. Šváby*], tiesneši A. Ross [*A. Rosas*], E. Juhāss [*E. Juhász*], T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], M. Bergere [*M. Berger*] (referente), A. Prehala [*A. Prechal*] un E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*],

ģenerāladvokāte J. Kokote [*J. Kokott*],
sekretāre M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2010. gada 23. novembra tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2011. gada 27. janvāra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar savu apelācijas sūdzību *Edwin Co. Ltd* lūdz atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas [tagad — Eiropas Savienības Vispārējā tiesa] 2009. gada 14. maija spriedumu lietā T-165/06 *Fiorucci*/ITSB — *Edwin* ("ELIO FIORUCCI") (Krājums, II-1375. lpp.; turpmāk tekstā — "pārsūdzētais spriedums"), ar kuru šī tiesa daļēji apmierināja E. Fjoruči [*E. Fiorucci*] prasību atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes,

paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju pirmās padomes 2006. gada 6. aprīļa lēmumu lietā R 238/2005-1 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas un atcelšanas procesu starp E. Fjoruči un *Edwin* (turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums").

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Tiesas Statūti

2 Tiesas Statūtu 58. pantā ir paredzēts:

"Apelācijas sūdzības Tiesai iesniedz tikai par tiesību jautājumiem. Tās pamatojas uz to, ka Vispārējā tiesa nav bijusi kompetenta, pārkāpusi reglamentu, nelabvēlīgi ietekmējot apelācijas iesniedzēja intereses, kā arī pārkāpusi Savienības tiesību aktus.

Apelāciju nevar iesniegt tikai par izdevumu apjomu vai pusi, kurai jāsedz šie izdevumi."

Vispārējās tiesas Reglaments

3 Vispārējās tiesas Reglamenta 135. panta 4. punktā ir paredzēts, ka lietas dalībnieki procesuālajā rakstā nevar mainīt Apelāciju padomē izskatītā strīda priekšmetu.

Regula (EK) Nr. 40/94

4 Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) ir atcelta un aizstāta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.). Tomēr šai tiesvedībai joprojām ir piemērojama pirmā no minētajām regulām redakcijā, kas izriet no Padomes 2004. gada 19. februāra Regulas (EK) Nr. 422/2004 (OV L 70, 1. lpp.; turpmāk tekstā — "Regula Nr. 40/94").

5 Regulas Nr. 40/94 50. panta ar nosaukumu "Pamats atcelšanai" 1. punkta c) apakšpunktā bija paredzēts:

"Kopienas preču zīmes īpašnieka tiesības paziņo par atceltām, ja [ITSB] iesniegts attiecīgs iesniegums, vai pamatojoties uz pretprasību lietas izskatīšanas procesu attiecībā uz pārkāpumu:

[..]

c) ja preču zīmes izmantošanas rezultātā, ko veicis tās īpašnieks, vai ja tas noticis ar tā piekrišanu attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, uz ko tā ir reģistrēta, preču zīme varētu maldināt sabiedrību, jo īpaši attiecībā uz to raksturu, kvalitāti vai ģeogrāfisko izcelsmi."

6 Minētās regulas 52. panta ar nosaukumu "Relatīvs spēkā neesamības pamats" 2. punktā bija paredzēts:

"Kopienas preču zīmi arī paziņo [atzīst] par spēkā neesošu, ja par to iesniegts pieteikums [ITSB], vai arī pamatojoties uz pretprasību pārkāpumu tiesvedībā, ja šādas preču zīmes izmantošanu var aizliegt atbilstoši citām agrākām tiesībām, un jo īpaši:

a) tiesībām uz [personvārdu vai] nosaukumu;

b) tiesībām uz grafisko atveidojumu;

c) autortiesībām;

d) rūpnieciskā īpašuma tiesībām;

saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem vai valsts tiesību aktiem, kas reglamentē aizsardzību."

7 Regulas Nr. 40/94 63. pantā attiecībā uz prasībām Tiesā bija paredzēts:

"1. Pret Apelāciju padomes lēmumiem attiecībā uz apelācijām var celt prasības Tiesā.

2. Prasību var celt, pamatojoties uz nekompetenci, būtisku procesuālu pārkāpumu, Līguma vai šīs regulas pārkāpumu vai kāda tiesību akta pārkāpumu saistībā ar to piemērošanu, vai pilnvaru pārsniegšanu.

3. Tiesai ir piekritība anulēt [atcelt] vai grozīt apstrīdēto lēmumu.

[..]

6. [ITSB] veic nepieciešamos pasākumus, lai ievērotu Tiesas spriedumu."

Regula (EK) Nr. 2868/95

8 Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulā (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Regulu Nr. 40/94 (OV L 303, 1. lpp.), kas grozīta ar Komisijas 2005. gada 29. jūnija Regulu (EK) Nr. 1041/2005 (OV L 172, 4. lpp.; turpmāk tekstā — "īstenošanas regula"), ir paredzēti tostarp noteikumi, kas piemērojami Kopienas preču zīmes atcelšanas vai spēkā neesamības procesu norisei ITSB.

9 Šajā ziņā īstenošanas regulas 37. noteikuma b) punkta iii) apakšpunktā, kura sākotnējā redakcija nav grozīta, ir paredzēts:

"Pieteikums [ITSB] par Kopienas preču zīmes atcelšanu vai spēkā neesamības pasludināšanu [atzīšanu] [..] ietver:

[..]

b) attiecībā uz iemesliem, uz ko pamatojas pieteikums:

[..]

iii) pieteikumam, ievērojot Regulas 52. panta 2. punktu, sīkas ziņas par tiesībām, uz ko pamatots pieteikums par spēkā neesamības pasludināšanu [atzīšanu], un sīkas ziņas, kas pierāda, ka pieteicējs ir agrāku tiesību īpašnieks, kā norādīts Regulas 52. panta 2. punktā, vai ka viņam saskaņā ar attiecīgās valsts spēkā esošajiem tiesību aktiem ir tiesības prasīt šīs tiesības."

Valsts tiesības

10 Itālijas Rūpnieciskā īpašuma kodeksa (*Codice della Proprietà Industriale*, turpmāk tekstā — "*CPI*") 8. panta 3. punktā redakcijā, kas bija piemērojama Apelāciju padomes lēmuma pieņemšanas dienā, bija paredzēts:

"Tikai īpašnieks vai ar tā piekrišanu vai ar 1. punktā minēto subjektu piekrišanu var reģistrēt kā preču zīmi [..], ja tie ir plaši pazīstami: personvārdus, apzīmējumus, kas izmantojami mākslas, literatūras, zinātnes, politikas vai sporta jomā, pasākumu un bezpeļņas organizāciju un apvienību nosaukumus un saīsinātus nosaukumus, kā arī tiem raksturīgas emblēmas."

Tiesvedības priekšvēsture un apstrīdētais lēmums

11 Sabiedrība *Fiorucci SpA*, ko saskaņā ar Itālijas tiesībām dibinājis E. Fjoruči, modes dizainers, kurš 1970. gados bija zināmā mērā pazīstams Itālijā, 1990. gada 21. decembrī nodeva (cedēja) apelācijas sūdzības iesniedzējai visu sava "radošā īpašuma" kopumu, tostarp visas šai sabiedrībai piederošās preču zīmes, daudzas no kurām ietver elementu "FIORUCCI".

12 1999. gada 6. aprīlī ITSB, pamatojoties uz apelācijas sūdzības iesniedzējas pieteikumu, reģistrēja vārdisku preču zīmi "ELIO FIORUCCI" attiecībā uz preču virkni, kas ietilpst 3., 18. un 25. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām.

13 2003. gada 3. februārī E. Fjoruči iesniedza pieteikumu par šīs preču zīmes atcelšanu un atzīšanu par spēkā neesošu, pamatojoties attiecīgi uz Regulas Nr. 40/94 50. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 52. panta 2. punkta a) apakšpunktu.

14 Ar 2004. gada 23. decembra lēmumu ITSB Anulēšanas nodaļa apmierināja pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, motivējot, pirmkārt, ar to, ka saskaņā ar *CPI* 8. panta 3. punktu bija nepieciešama E. Fjoruči piekrišana sava personvārda kā Kopienas preču zīmes reģistrācijai, un, otrkārt, ar to, ka nebija šīs piekrišanas. Minētā nodaļa uzskatīja, ka šajos apstākļos nebija jālemj par pieteikumu par [preču zīmes] atcelšanu.

15 Apelācijas sūdzības iesniedzēja par šo lēmumu iesniedza apelācijas sūdzību. ITSB Apelāciju pirmā padome ar apstrīdēto lēmumu apmierināja šo apelācijas sūdzību un atcēla Anulēšanas nodaļas lēmumu. Saistībā ar, pirmkārt, E. Fjoruči pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu Apelāciju padome nolēma, ka attiecībā uz to nav piemērojams *CPI* 8. panta 3. punkts, kura mērķis esot nepieļaut, ka trešās personas komerciālā

nolūkā izmanto personas, kas kļuvusi slavena nekomerciālā jomā, vārdu, un ka tādēļ E. Fjoruči nevar atsaukties uz tiesībām uz personvārdu, pamatojoties uz šo tiesību normu. Otrkārt, attiecībā uz E. Fjoruči iesniegto pieteikumu par atcelšanu Apelāciju padome pēc tam, kad bija atgādinājusi, ka Regulas Nr. 40/94 50. panta 1. punkta c) apakšpunkta mērķis ir aizsargāt sabiedrības uzticību, nolēma, ka ne pati attiecīgā preču zīme, ne arī tās izmantošana nevar maldināt sabiedrību.

Prasība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

16 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2006. gada 19. jūnijā, E. Fjoruči cēla prasību par apstrīdētā lēmuma atcelšanu.

17 Vispārējā tiesa ar pārsūdzēto spriedumu daļēji apmierināja šo prasību.

18 Vispārējā tiesa pēc tam, kad pārsūdzētā sprieduma 21.–25. punktā bija noraidījusi kā nepieņemamus vairākus pamatus tādēļ, ka tie bija jauni, pārsūdzētā sprieduma 27. punktā konstatēja, ka E. Fjoruči būtībā izvirza divus pamatus saistībā ar attiecīgi Regulas Nr. 40/94 52. panta 2. punkta a) apakšpunkta un šīs pašas regulas 50. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu.

19 Vispirms izvērtējot otro pamatu saistībā ar pieteikumu par atcelšanu, Vispārējā tiesa apstiprināja Apelāciju padomes veikto vērtējumu, pārsūdzētā sprieduma 33.–35. punktā nospriežot, ka preču zīme "ELIO FIORUCCI" pati nav tāda, kas var maldināt sabiedrību attiecībā uz preces, kas ar to ir apzīmēta, izcelsmi Regulas Nr. 40/94 50. panta 1. punkta c) apakšpunkta nozīmē. Turklāt minētā sprieduma 36. un 37. punktā tā

konstatēja, ka, tā kā nav iesniegts neviens pierādījums par jebkādu attiecīgās preču zīmes izmantošanu, nevar runāt par izmantošanu, kas varētu maldināt sabiedrību. Attiecīgi Vispārējā tiesa noraidīja šo pamatu.

20 Pēc tam, izvērtējot pirmo pamatu saistībā ar pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 41. punktā apstiprināja, ka saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 52. panta 2. punkta c) apakšpunktu ITSB var atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu pēc ieinteresētās personas pieteikuma, ja tās izmantošanu var aizliegt tostarp saskaņā ar tiesībām uz personvārdu, ko aizsargā valsts tiesības. Savukārt attiecībā uz *CPI* 8. panta 3. punkta interpretāciju Vispārējā tiesa noraidīja Apelāciju padomes veikto vērtējumu. Šajā ziņā tā nosprieda:

"50 Pirmkārt, ir jākonstatē, ka Apelāciju padomes izmantoto [*CPI*] 8. panta 3. punkta interpretāciju neapstiprina teksts šajā tiesību normā, kas attiecas uz plaši pazīstamu personu vārdiem — bez atšķirības atkarībā no jomas, kurā šī atpazīstamība tikusi iegūta.

[..]

53 Otrkārt, pretēji tam, ko liek saprast Apelāciju padome [..], pat gadījumā, ja plaši pazīstamās personas vārds jau ticis reģistrēts vai izmantots kā faktiska preču zīme, aizsardzība, kas piešķirta ar [*CPI*] 8. panta 3. punktu, nemaz nav lieka vai bezjēdzīga.

[..]

55 Līdz ar to nevar izslēgt, ka plaši pazīstamas personas vārds, kas reģistrēts vai izmantots kā preču zīme attiecībā uz noteiktām precēm vai pakalpojumiem, varētu tikt pieteikts jaunai reģistrācijai attiecībā uz citām precēm vai pakalpojumiem, kuri nekādā ziņā nav līdzīgi tiem, uz kuriem attiecas agrāka reģistrācija. [..]

[..]

57 Treškārt, izvilkumi no rakstveida avotiem, kas attiecas uz daļu no Itālijas doktrīnas un kas ir citēti [apstrīdētā] lēmuma 41.–43. punktā, arī neļauj secināt, ka [*CPI*] 8. panta 3. punkta interpretācija, ko Apelāciju padome izmantojusi [apstrīdētajā] lēmumā, ir pareiza.

58 Piemēram, Vanceti [*Vanzetti*], viens no [apstrīdētā] lēmuma 41. punktā citētās grāmatas autoriem [..], piedalījās tiesas sēdē kā [Fjoruči k-ga] advokāts un paziņoja, ka Apelāciju padomes pieņemtā ideja nekādā ziņā neizriet no tā, ko viņš bija rakstījis attiecīgajā grāmatā [..].

59 Rikolfi [*Ricolfi*] [..] atbilstoši tam, ko norādījusi Apelāciju padome, runā par "[personvārda] atpazīstamību, kas izriet no sākotnējās izmantošanas, kurai ļoti bieži nav komerciāla rakstura", kas nemaz neizslēdz atpazīstamību, kura izrietētu no "komerciālās" izmantošanas, pat ja tā notiek retāk.

60 Vienīgi Amendola [*Amendola*] [..] norāda uz izmantošanu "jomā ārpus tirgus", tomēr skaidri nesecinot, ka uz [*CPI*] 8. panta 3. punktu nevar atsaukties, lai aizsargātu personvārdu, kuras atpazīstamība nav tikusi iegūta šādā jomā. Katrā ziņā, ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, [Vispārējā] tiesa nevar, pamatojoties

tikai uz šā vienīgā autora viedokli, pakļaut attiecīgās tiesību normas piemērošanu nosacījumam, kas neizriet no tās teksta."

21 Pārsūdzētā sprieduma 61. punktā Vispārējā tiesa no tā secināja, ka Apelāciju padome ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot *CPI* 8. panta 3. punktu, un ir kļūdaini noraidījusi šīs normas piemērošanas iespēju E. Fjoruči lietā.

22 Visbeidzot attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējas un ITSB sniegto pakārtoto argumentāciju, saskaņā ar kuru preču zīme "ELIO FIORUCCI" esot bijusi ietverta cesijas, ar kuru E. Fjoruči nodeva visas savas preču zīmes apelācijas sūdzības iesniedzējai, darījumā, Vispārējā tiesa norādīja, ka Apelāciju padome nav izvērtējusi šo argumentāciju un ka tā savas tiesiskuma pārbaudes ietvaros nevar ar savu pamatojumu aizstāt Apelāciju padomes pamatojumu. Šī iemesla dēļ tā pārsūdzētā sprieduma 64. un 65. punktā noraidīja šo argumentāciju kā tādu, kam nav nozīmes.

23 Tā paša iemesla dēļ Vispārējā tiesa noraidīja E. Fjoruči prasību par preču zīmes "ELIO FIORUCCI" atzīšanu par spēkā neesošu. Vispārējā tiesa, atturoties īstenot savas [ITSB] lēmumu grozīšanas tiesības, pārsūdzētā sprieduma 67. punktā vienīgi atcēla Apelāciju padomes lēmumu.

24 Pārsūdzētā sprieduma rezolutīvā daļa ir šāda:

"1) atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl tajā ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, interpretējot [*CPI*] 8. panta 3. punktu;

2) pārējā daļā prasību noraidīt;

3) ITSB sedz savus, kā arī atlīdzina divas trešdaļas Elio Fjoruči tiesāšanās izdevumu;

4) *Edwin Co*. Ltd sedz savus, kā arī atlīdzina vienu trešdaļu Elio Fjoruči tiesāšanās izdevumu."

Lietas dalībnieku prasījumi

25 Apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdz Tiesu:

— ar galveno prasījumu — atcelt pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 1. punktu, pamatojoties uz visiem tās apelācijas sūdzībā izklāstītajiem pamatiem;

— pakārtoti — atcelt pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 1. punktu pamatojuma neesamības dēļ;

— ar nākamo pakārtoto prasījumu — atcelt pārsūdzēto spriedumu atteikuma spriest tiesu jeb Regulas Nr. 40/94 63. panta pārkāpuma dēļ;

— uzdot ITSB Apelāciju padomei izvērtēt argumentāciju, kas izklāstīta pakārtotajos prasījumos par atcelšanu, un, visbeidzot,

— piespriest, lai tai tiktu pilnībā atlīdzināti tiesāšanās izdevumi, kas radušies tiesvedībā gan pirmajā, gan apelācijas instancē, vai vismaz piespriest pilnu tiesāšanās izdevumu kompensāciju.

26 ITSB prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu;

— pakārtoti — nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā veiktu apstrīdēto apstākļu, kas kļūdaini netika izvērtēti, vēlāku vērtējumu;

— piespriest E. Fjoruči atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

27 E. Fjoruči prasījumi Tiesai ir šādi:

— noraidīt apelācijas sūdzību un tādējādi atstāt spēkā pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 1., 3. un 4. punktu;

— grozīt pārsūdzētā sprieduma 33.–35. punktu un

— piespriest atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies apelācijas tiesvedībā.

Par apelācijas sūdzību

28 Savas apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza četrus pamatus saistībā ar lietas būtību un piekto pamatu saistībā ar tiesāšanās izdevumu sadali.

29 Attiecībā uz pamatiem saistībā ar lietas būtību vispirms, pirmkārt, ir jāizvērtē pirmā pamata otrā daļa par kļūdu, ko Vispārējā tiesa esot pieļāvusi, interpretējot un piemērojot Regulas Nr. 40/94 52. panta 2. punkta a) apakšpunktu, pēc tam, otrkārt un kopā — pirmā pamata pirmā daļa un otrais pamats, ar kuriem apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Vispārējai tiesai kļūdainu *CPI* 8. panta 3. punkta interpretāciju un piemērošanu, kas tās ieskatā veido Regulas Nr. 40/94 52. panta 2. punkta a) apakšpunkta pārkāpumu. Visbeidzot, treškārt, beigās kopā tiks izvērtēti trešais un ceturtais pamats, ar kuriem apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Vispārējai tiesai, ka tā esot pārkāpusi tai saistošo pienākumu norādīt pamatojumu un esot atteikusies spriest tiesu.

Par pirmā pamata otro daļu — Regulas Nr. 40/94 52. panta 2. punkta a) apakšpunkta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

30 Apelācijas sūdzības iesniedzēja saistībā ar pirmā pamata otro daļu norāda, ka Regulas Nr. 40/94 52. panta 2. punkta a) apakšpunktā, kad tajā ir atsauce uz "tiesībām uz [personvārdu vai] nosaukumu", ir paredzēts personības atribūts. *CPI* 8. panta 3. punktā paredzēto tiesību mērķis esot aizsargāt nevis personības atribūtu, bet vienīgi mantiskas intereses saistībā ar ārpus komerciālās jomas iegūtas pazīstamības saimniecisko izmantošanu. Tādēļ Vispārējā tiesa, nospriežot, ka ir īstenojies Regulas Nr. 40/94 52. panta 2. punkta a) apakšpunkta piemērošanai vajadzīgais nosacījums, esot pārkāpusi šo normu.

31 E. Fjoruči uzskata, ka šai argumentācijai nav pamata.

Tiesas vērtējums

32 Lai izvērtētu apelācijas sūdzības iesniedzējas piedāvātās interpretācijas pamatotību, ir jāņem vērā Regulas Nr. 40/94 52. panta 2. punkta formulējums un struktūra.

33 Attiecībā uz šīs normas formulējumu ir jānorāda, ka termins "tiesības uz [personvārdu vai] nosaukumu" nekādi nepamato apelācijas sūdzības iesniedzējas piedāvāto šauro interpretāciju, saskaņā ar kuru šis termins attiecoties vienīgi uz tiesībām kā personības atribūtu un neietekmējot personvārda izmantošanu mantiskos nolūkos.

34 Regulas Nr. 40/94 52. panta 2. punkta struktūra ir pretrunā ar tādu interpretāciju. Saskaņā ar šo normu Kopienas preču zīmi var atzīt par spēkā neesošu, ja ir ieinteresētās personas, kura atsaucas uz "citām agrākām tiesībām", pieteikums. Lai precizētu šādu agrāku tiesību raksturu, minētajā normā ir uzskaitītas četras tiesības, ar apstākļa vārdu "jo īpaši" lietojumu skaidri norādot, ka šis saraksts nav izsmeļošs. Sniegtie piemēri ietver ne vien tiesības uz personvārdu vai nosaukumu un tiesības uz grafisku atveidojumu, bet arī autortiesības un rūpnieciskā īpašuma tiesības.

35 No šī neierobežotā uzskaitījuma izriet, ka parauga veidā uzskaitīto tiesību mērķis ir aizsargāt dažāda rakstura intereses. Ir jānorāda, ka dažu no tām, tādu kā autortiesības un rūpnieciskā īpašuma tiesības, ekonomiskos aspektus pret komerciāliem pārkāpumiem aizsargā gan valsts tiesību sistēmas, gan Savienības tiesības (it īpaši skat. Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/48/EK par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu (OV L 157, 45. lpp.)).

36 No tā izriet, ka pretēji tam, ko apgalvo apelācijas sūdzības iesniedzēja, Regulas Nr. 40/94 52. panta 2. punkta formulējums un struktūra neļauj gadījumos, kad ir norādītas tiesības uz personvārdu vai nosaukumu, ierobežot šīs normas izmantošanu, to attiecinot vienīgi uz gadījumiem, kuros Kopienas preču zīmes reģistrācija ir konfliktā ar tiesībām, kas paredz ekskluzīvi aizsargāt personvārdu kā attiecīgās personas atribūtu.

37 Šajos apstākļos Vispārējai tiesai nevar pārmest tiesību normu piemērošanā pieļautu kļūdu, interpretējot Regulas Nr. 40/94 52. panta 2. punkta a) apakšpunktu.

38 No tā izriet, ka pirmā pamata otrā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

Par pirmā pamata pirmo daļu un otro pamatu — Regulas Nr. 40/94 52. panta 2. punkta a) apakšpunkta un CPI 8. panta 3. punkta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

39 Saistībā ar pirmā pamata pirmo daļu apelācijas sūdzības iesniedzēja uzsver, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini uzskatījusi, ka ir īstenojušies Regulas Nr. 40/94 52. panta 2. punkta a) apakšpunkta piemērošanas nosacījumi. Tā uzskata, ka *CPI* 8. panta 3. punkts nepiešķir E. Fjoruči — vienīgi tā fakta dēļ vien, ka runa ir par viņa paša personvārdu, — tiesības aizliegt izmantot savu personvārdu kā Kopienas preču zīmi, bet saglabā viņam vienīgi tiesības lūgt to reģistrēt kā preču zīmi. Apelācijas sūdzības iesniedzēja

uzskata, ka E. Fjoruči vairs nevar realizēt šīs tiesības tādēļ, ka viņš jau ir reģistrējis preču zīmes, kas ietver elementu "FIORUCCI", un tādēļ, ka viņš tās vēlāk ir nodevis apelācijas sūdzības iesniedzējai.

40 Saistībā ar savu otro pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, pirmkārt, ka Vispārējā tiesa ir acīmredzami kļūdaini interpretējusi *CPI* 8. panta 3. punktu, kurš esot piemērojams vienīgi attiecībā uz personvārdiem, kas ieguvuši pazīstamību ārpus komerciālās jomas. Pārsūdzētā sprieduma 50. punktā nospriežot, ka *CPI* 8. panta 3. punkts paredz pazīstamu personu vārdus, bez atšķirības atkarībā no jomas, kurā šī pazīstamība tikusi iegūta, Vispārējā tiesa tādējādi neesot ievērojusi šīs normas formulējumu.

41 Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja uzsver, ka, pārsūdzētā sprieduma 53. un 55. punktā nospriežot, ka aizsardzība, kas ar *CPI* 8. panta 3. punktu piešķirta pazīstamas personas vārdam, var būt plašāka par to, ko piešķir pazīstamas preču zīmes reģistrācija, jo tā var attiekties uz atšķirīgām precēm vai pakalpojumiem, Vispārējā tiesa neesot ievērojusi arī šīs normas formulējumu. Apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Vispārējai tiesai, ka tā šajā ziņā esot pilnīgi ignorējusi vai acīmredzami neprecīzi interpretējusi tai iesniegtās tiesību doktrīnas publikācijas saistībā ar šo normu.

42 ITSB pārmet Vispārējai tiesai, ka tā, interpretējot un piemērojot *CPI* 8. panta 3. punktu, neesot ņēmusi vērā šajā normā paredzēto tiesību eventuālo izsmelšanu, kas izskatāmajā lietā izriet no E. Fjoruči reģistrācijām un viņa veiktās preču zīmju, kas ietver elementu "FIORUCCI", nodošanas apelācijas sūdzības iesniedzējai. Tā kā Regulas Nr. 40/94 52. panta 2. punkta a) apakšpunktā ir atsauce uz valsts tiesībām, Itālijas tiesību normas kļūdaina piemērošana varot būt minētā 52. panta pārkāpums. Tomēr ITSB uzskata, ka apelācijas [tiesvedības] ietvaros Tiesas kontrolei pār Vispārējās tiesas veikto valsts tiesību piemērošanu būtu jāaprobežojas ar pārbaudi, vai Vispārējā tiesa nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, pamatojoties uz tās rīcībā esošajiem dokumentiem un elementiem.

43 E. Fjoruči apgalvo, ka Vispārējās tiesas veiktā *CPI* 8. panta 3. punkta interpretācija un piemērošana atbilst gan šīs normas formulējumam, gan Itālijas tiesību doktrīnā sniegtajai šīs normas interpretācijai. Turklāt atsaucei Savienības tiesību normā uz valsts tiesību normu nevarot būt tādas sekas, ka šo valsts tiesību normu būtu jāuzskata par inkorporētu Savienības tiesībās.

Tiesas vērtējums

44 No lietas dalībnieku argumentācijas izriet, ka tām ir pretēji viedokļi gan par Vispārējās tiesas pieļauta valsts tiesību normas, kas piemērojama lietas būtībai, pārkāpuma esamību, gan par to, vai šāda pārkāpuma izvērtēšana ietilpst Tiesas kompetencē.

45 Līdz ar to ir jāizvērtē, vai Tiesai patiešām ir šāda kompetence.

46 Tiesas kompetence lemt par apelācijas sūdzību par Vispārējās tiesas pieņemtu nolēmumu ir definēta LESD 256. panta 1. punkta otrajā daļā. Tajā ir norādīts, ka apelācijas sūdzību var iesniegt vienīgi par tiesību jautājumiem un "saskaņā ar Statūtos paredzētiem nosacījumiem un ierobežojumiem". Tiesas Statūtu 58. panta pirmajā daļā uzskaitīto pamatu, ko var izvirzīt apelācijas ietvaros, sarakstā ir paskaidrots, ka apelāciju var pamatot uz to, ka Vispārējā tiesa pārkāpusi Savienības tiesības.

47 Izskatāmajā lietā norma, uz kuras pārkāpumu ir norādījusi apelācijas sūdzības iesniedzēja, ir valsts tiesību norma, kas ir piemērojama tiesvedībā, pamatojoties uz Savienības tiesību normā ietverto atsauci.

48 No Regulas Nr. 40/94 52. panta 2. punkta formulējuma izriet, ka šajā punktā ietvertā atsauce uz situāciju, kurā agrākas tiesības ļauj aizliegt Kopienas preču zīmes izmantošanu, skaidri nošķir divus gadījumus atkarībā no tā, vai agrākas tiesības aizsargā Kopienas tiesiskais regulējums "vai" valsts tiesības.

49 Attiecībā uz īstenošanas regulā noteikto procesuālo režīmu gadījumā, ja tiek iesniegts pieteikums saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 52. panta 2. punktu, pamatojoties uz valsts tiesību sistēmā aizsargātām agrākām tiesībām, īstenošanas regulas 37. noteikumā ir paredzēts, ka tādā situācijā kā izskatāmajā lietā pieteikuma iesniedzējam ir jāsniedz pierādījumi, kas apliecina, ka viņš saskaņā ar piemērojamām valsts tiesību normām var pamatoties uz šīm tiesībām.

50 Šī norma pieteikuma iesniedzējam, lai viņš varētu aizliegt Kopienas preču zīmes izmantošanu, pamatojoties uz agrākām tiesībām, uzliek pienākumu iesniegt ITSB ne vien pierādījumus, kas apliecina, ka viņš atbilst izvirzītajiem nosacījumiem atbilstoši valsts tiesību aktiem, kurus tas lūdz piemērot, bet arī elementus, kas pierāda šo tiesību aktu saturu.

51 Gadījumā, ja — kā tas ir izskatāmajā lietā — pieteikums par Kopienas preču zīmes atzīšanu par spēkā neesošu ir pamatots ar agrākām tiesībām, ko aizsargā valsts tiesību norma, tās vispirms ir kompetentās ITSB instances, kurām ir jāvērtē elementu, kurus pieteikuma iesniedzējs iesniedzis, lai pierādītu minētās normas saturu, spēks un piemērojamība.

52 Otrkārt, atbilstoši Regulas Nr. 40/94 63. panta 2. punktam prasību par Apelāciju padomju lēmumiem var celt, pamatojoties uz Līguma, Regulas Nr. 40/94 vai jebkāda ar to piemērošanu saistītā tiesību akta pārkāpumu. Kā to ir norādījusi ģenerāladvokāte savu secinājumu 61.–67. punktā, no tā izriet, ka Vispārējās tiesas kompetencē ietilpst pilnas pārbaudes veikšana par to vērtējumu tiesiskumu, ko ITSB sniedzis attiecībā uz

elementiem, kurus pieteikuma iesniedzējs iesniedzis, lai pierādītu valsts tiesību normu, uz kuru aizsardzību tas atsaucas, saturu.

53 Lai apelācijas ietvaros īstenotu pārbaudi par Vispārējās tiesas veiktajiem konstatējumiem attiecībā uz minētajām valsts tiesību normām, Tiesai ir pilnvaras izvērtēt, pirmkārt, vai Vispārējā tiesa, pamatojoties uz tai iesniegtajiem dokumentiem un citiem materiāliem, nav sagrozījusi attiecīgo valsts tiesību normu formulējumu vai uz tām attiecināmo valsts tiesu judikatūru, vai arī ar tām saistītās tiesību doktrīnas publikācijas, pēc tam — vai Vispārējā tiesa, ņemot vērā šos elementus, nav veikusi konstatējumus, kas acīmredzami ir pretrunā ar to saturu, un, visbeidzot, vai Vispārējā tiesa, veicot visu elementu vērtējumu un nolūkā konstatēt attiecīgo tiesību normu saturu, nav piešķīrusi vienam no šiem elementiem piemērojamību, kas tam nepienākas, ņemot vērā pārējos elementus, ciktāl tas acīmredzami izriet no lietas materiāliem.

54 Izskatāmajā lietā apelācijas sūdzības iesniedzēja ir norādījusi, ka Vispārējā tiesa ir veikusi *CPI* 8. panta 3. punkta interpretāciju, kas ir nesaderīga gan ar šīs normas formulējumu, gan ar tai iesniegtajām tiesību doktrīnas publikācijām attiecībā uz šo normu. Ir jāizvērtē, vai tās argumentācija norāda uz kļūdām, ko Vispārējā tiesa esot pieļāvusi, veicot savus konstatējumus attiecībā uz konkrētajām valsts tiesību normām, kuras, pamatojoties uz šī sprieduma iepriekšējā punktā izklāstīto, ietilpstot Tiesas pārbaudes jomā.

55 Attiecībā uz, pirmkārt, apgalvojumu, saskaņā ar kuru, nospriežot, ka *CPI* 8. panta 3. punkts piešķir personvārda īpašniekam tiesības aizliegt šī personvārda kā preču zīmes izmantošanu, Vispārējā tiesa esot veikusi tādu šīs normas interpretāciju, kas ir nesaderīga ar tās formulējumu, ir jāatgādina, ka saskaņā ar šo normu pazīstamu personu vārdus var reģistrēt kā preču zīmi vienīgi "īpašnieks vai ar tā piekrišanu". Tādēļ, ka *CPI* 8. panta 3. punkta formulējums izvirza pazīstamu personvārdu kā preču zīmes reģistrācijai nosacījumu par personvārda īpašnieka piekrišanu, Vispārējā tiesa varēja, nesagrozot šo normu, no tās secināt, ka pazīstama personvārda īpašniekam ir tiesības

iebilst pret šī personvārda kā preču zīmes izmantošanu gadījumā, ja viņš apgalvo, ka nav devis šo piekrišanu minētās preču zīmes reģistrācijai.

56 Attiecībā uz, otrkārt, iebildumu, saskaņā ar kuru Vispārējā tiesa, nospriežot, ka *CPI* 8. panta 3. punkts ir piemērojams, neraugoties uz jomu, kurā tikusi iegūta attiecīgā personvārda pazīstamība, esot veikusi tādu šīs normas interpretāciju, kas ir nesaderīga ar tās formulējumu, ir jākonstatē, ka tiktāl, ciktāl šīs normas formulējums paredz plaši pazīstamu personu vārdus, tajā nav nošķirtas jomas, kurā šī pazīstamība tikusi iegūta, kā to arī ir norādījusi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 50. punktā. Tāpat, pārsūdzētā sprieduma 56. punktā nospriežot, ka nav nekāda iemesla, kas attaisnotu *CPI* 8. panta 3. punkta piemērošanas izslēgšanu gadījumos, kad pazīstamas personas vārds ir jau reģistrēts vai izmantots kā preču zīme, Vispārējā tiesa ne tik nav sagrozījusi šīs normas saturu. Tajā nav paredzēts nekāds cits nosacījums kā vien attiecībā uz konkrētās personas vārda pazīstamību, kā to arī ir norādījusi Vispārējā tiesa.

57 Attiecībā uz tiesību doktrīnas publikācijām Vispārējā tiesa savas tiesiskuma pārbaudes ietvaros ir pārbaudījusi Apelāciju padomes veikto vērtējumu. No pārsūdzētā sprieduma 58.–60. punkta izriet, ka Vispārējā tiesa ir ņēmusi vērā, ka daži viedokļi, uz kuriem pamatojusies Apelāciju padome, varēja atbalstīt apelācijas sūdzības iesniedzējas tēzes. Tomēr pārsūdzētā sprieduma 58. punktā Vispārējā tiesa ir norādījusi, ka A. Vanceti, kura kā grāmatas autora viedokli ir pārņēmusi Apelāciju padome, tiesas sēdē Vispārējā tiesā, kurā viņš piedalījās kā E. Fjoruči advokāts, pats apstrīdēja šo viedokli. Turklāt Vispārējā tiesa tā paša sprieduma 59. punktā ir konstatējusi, ka formulējums, ko Rikolfi izmanto savās publikācijās, it īpaši atsauce uz "[personvārda] atpazīstamību, kas izriet no sākotnējās izmantošanas, kurai ļoti bieži nav komerciāla rakstura", nav pietiekami skaidrs, lai pamatotu *CPI* 8. panta 3. punkta šauru interpretāciju. Attiecībā uz minētā sprieduma 60. punktā minēto Amendolu Vispārējā tiesa ir uzskatījusi, ka šī autora sniegtais viedoklis vien nav pietiekams pamats, lai pakļautu

CPI 8. panta 3. punkta piemērošanu nosacījumam, kas neizriet no paša šīs normas teksta. Šajos apstākļos vēl jo vairāk nevar pārmest Vispārējai tiesai, ka tā ir sagrozījusi šos faktus, kas tai tika iesniegti.

58 Līdz ar to pirmā pamata pirmā daļa un otrais pamats ir jānoraida kā nepamatoti.

Par trešo un ceturto pamatu — attiecīgi pamatojuma neesamību, kā arī Regulas Nr. 40/94 63. panta pārkāpumu un atteikumu spriest tiesu

Lietas dalībnieku argumenti

59 Apelācijas sūdzības iesniedzēja saistībā ar savu trešo pamatu atgādina, ka savā iestāšanās rakstā, iestājoties lietā Vispārējā tiesā, tā ir norādījusi, ka E. Fjoruči ir jāpierāda, ka viņš ir atteicies sniegt savu piekrišanu preču zīmes "ELIO FIORUCCI "reģistrācijai. Neatbildot uz šo pamatu, Vispārējā tiesa esot pārkāpusi savu pienākumu pamatot savu lēmumu.

60 Šajā ziņā E. Fjoruči uzskata, ka pārsūdzētā sprieduma 64. punktā norādītais pamatojums ir pietiekams. Turklāt pamats esot absolūti nepamatots.

61 Apelācijas sūdzības iesniedzēja saistībā ar savu ceturto pamatu pārmet Vispārējai tiesai, ka tā nav izvērtējusi tās pakārtoti izvirzīto argumentāciju, saskaņā ar kuru pats E. Fjoruči esot ietvēris preču zīmi "ELIO FIORUCCI" cesijas, ar kuru tas nodeva visas

savas preču zīmes, darījumā, un ka tā šajā ziņā esot vienīgi konstatējusi, ka Apelāciju padome nebija lēmusi par šo jautājumu. Vispārējai tiesai, izvērtējot un pieņemot šo argumentāciju, esot bijis jāizmanto savas pilnvaras grozīt [ITSB lēmumu], kā rezultātā tai esot bijis jāapstiprina apstrīdētā lēmuma rezolutīvā daļa, tajā pašā laikā grozot lēmuma pamatojumu. Vispārējai tiesai katrā ziņā esot bijis noteikti jānodod šīs argumentācijas izvērtēšana atpakaļ Apelāciju padomei. Nelemjot šādi, Vispārējā tiesa neesot ievērojusi Regulas Nr. 40/94 63. panta 3. punktu un esot atteikusies spriest tiesu.

62 E. Fjoruči norāda, ka saskaņā ar Apelāciju padomes reglamentu gadījumā, ja viens no pasākumiem, ar ko nodrošina Tiesas sprieduma, ar kuru atcelts Apelāciju padomes lēmums, izpildi, ir lietas jauna izskatīšana, šī lieta automātiski tiek nodota atpakaļ Apelāciju padomei.

Tiesas vērtējums

63 Trešā pamata ietvaros izvirzītais jautājums par to, vai Vispārējās tiesas sprieduma pamatojums ir nepietiekams, ir tiesību jautājums, kas var tikt izvirzīts apelācijas ietvaros (skat. tostarp 2008. gada 9. septembra spriedumu apvienotajās lietās C-120/06 P un C-121/06 P *FIAMM* un *FIAMM Technologies*/Padome un Komisija, Krājums, I-6513. lpp., 90. punkts, kā arī 2008. gada 16. decembra spriedumu lietā C-47/07 P *Masdar* (UK)/Komisija, Krājums, I-9761. lpp., 76. punkts).

64 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru pienākums norādīt pamatojumu, kas Vispārējai tiesai ir noteikts atbilstoši Tiesas Statūtu 36. pantam, kurš ir piemērojams Vispārējai tiesai saskaņā ar šo statūtu 53. panta pirmo daļu, un Vispārējās tiesas Reglamenta 81. pantam, nenozīmē šīs tiesas pienākumu sniegt vispusīgu un detalizētu visas lietas dalībnieku sniegtās argumentācijas izklāstu un attiecīgi Vispārējās tiesas pamatojums var būt netieši izteikts, ja vien tas ļauj ieinteresētajām personām zināt iemeslus, kuru dēļ Vispārējā tiesa nav piekritusi to argumentiem, un ļauj nodrošināt, ka Tiesas rīcībā ir

pietiekama informācija, lai veiktu savu pārbaudi (it īpaši skat. iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās *FIAMM* un *FIAMM Technologies*/Padome un Komisija, 91. punkts, kā arī 2009. gada 16. jūlija spriedumu lietā C-440/07 P Komisija/*Schneider Electric*, Krājums, I-6413. lpp., 135. punkts).

65 No apelācijas sūdzības iesniedzējas iestāšanās raksta, kas iesniegts Vispārējai tiesai, izriet, ka tā pakārtoti ir izvērsusi argumentāciju, kas, kā to pārsūdzētā sprieduma 64. punktā ir rezumējusi Vispārējā tiesa, būtībā balstās uz apgalvojumu, ka preču zīme "ELIO FIORUCCI" esot bijusi iekļauta cesijas darījumā, ar kuru E. Fjoruči nodeva apelācijas sūdzības iesniedzējai visas savas preču zīmes un atšķirtspējīgos apzīmējumus. Ar vienu no šajā pakārtotajā argumentācijā izvirzītajiem argumentiem apelācijas sūdzības iesniedzēja bija norādījusi — kā tā atgādina saistībā ar savu trešo pamatu —, ka E. Fjoruči ir jāpierāda, ka viņš bija atteicies sniegt savu piekrišanu preču zīmes "ELIO FIORUCCI" reģistrācijai.

66 Ir skaidrs, ka Vispārējā tiesa ir noraidījusi visu pakārtoti izvirzīto argumentāciju kā tādu, kam nav nozīmes, nevērtējot to pēc būtības.

67 Tomēr šī noraidīšana ir veikta pamatojuma, kas ietver divus posmus, noslēgumā. Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 64. punktā ir norādījusi, ka Apelāciju padome savu lēmumu noraidīt E. Fjoruči iesniegto pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu nav pamatojusi ar apelācijas sūdzības iesniedzējas pakārtoti izvirzītajiem motīviem. Minētā sprieduma 65. punktā Vispārējā tiesa ir piebildusi, ka tā, veicot ITSB instanču pieņemto lēmumu tiesiskuma pārbaudi, nekādā gadījumā nedrīkst ar savu pamatojumu aizstāt kompetentās ITSB instances, kas ir izdevusi apstrīdēto aktu, pamatojumu.

68 Tādējādi Vispārējā tiesa ir sniegusi pietiekamu pamatojumu, kas ļauj apelācijas sūdzības iesniedzējai zināt iemeslus, kuru dēļ Vispārējā tiesa nav piekritusi tās argumentiem, un Tiesai veikt savu pārbaudi.

69 No tā izriet, ka trešais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

70 Apelācijas sūdzības iesniedzēja saistībā ar savu ceturto pamatu apšauba Vispārējās tiesas sniegtās motivācijas pamatotību, apgalvojot, ka Vispārējās tiesas atteikums izvērtēt tās pakārtoto argumentāciju un grozīt apstrīdētā lēmuma pamatojumu ir Regulas Nr. 40/94 63. panta 3. punkta pārkāpums un atteikums spriest tiesu.

71 Vispirms ir jānorāda, ka Vispārējā tiesa pamatoti ir atgādinājusi, ka pārbaude, ko tā veic atbilstoši Regulas Nr. 40/94 63. pantam, ir ITSB Apelāciju padomju lēmumu tiesiskuma pārbaude un ka tā var atcelt vai grozīt apstrīdēto lēmumu vienīgi tad, ja tā pieņemšanas brīdī uz to attiecās viens no šīs regulas 63. panta 2. punktā minētajiem atcelšanas vai grozīšanas pamatiem (2008. gada 18. decembra spriedums lietā C-16/06 P *Les Éditions Albert René*/ITSB, Krājums, I-10053. lpp., 123. punkts).

72 No tā izriet, ka Vispārējai tiesai atzītās [lēmumu] grozīšanas tiesības nepiešķir tai pilnvaras ar savu vērtējumu aizstāt Apelāciju padomes vērtējumu un arī veikt vērtējumu, attiecībā uz kuru minētā padome vēl nav paudusi viedokli. Līdz ar to [lēmumu] grozīšanas tiesību īstenošana principā ir veicama vienīgi situācijās, kurās Vispārējā tiesa pēc Apelāciju padomes veiktā vērtējuma pārbaudes var, pamatojoties uz konstatētajiem faktiskajiem un tiesību apstākļiem, noteikt, kāds lēmums Apelāciju padomei bija jāpieņem.

73 Izskatāmajā lietā Apelāciju padome ir pamatojusi Anulēšanas nodaļas lēmuma atcelšanu vienīgi ar konstatējumu, ka E. Fjoruči saskaņā ar tās sniegto *CPI* 8. panta 3. punkta interpretāciju nevar pamatoties uz tiesībām uz personvārdu Regulas Nr. 40/94 52. panta 2. punkta a) apakšpunkta nozīmē. Attiecīgi Apelāciju padome nav lēmusi par to, kāda ietekme, ņemot vērā apstrīdētās preču zīmes spēkā esamību, varētu būt šīs preču zīmes apgalvotajai nodošanai uz līguma pamata apelācijas sūdzības iesniedzējai.

74 Šajos apstākļos Vispārējā tiesa pilnīgi pamatoti nav veikusi šīs apelācijas sūdzības iesniedzējas pakārtoti izvērstās argumentācijas vērtējumu.

75 Ciktāl apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Vispārējai tiesai, ka tā nav tieši nodevusi šīs argumentācijas vērtēšanu Apelāciju padomei, pietiek norādīt, ka prasības, kas celta Tiesā par Apelāciju padomes lēmumu, ietvaros ITSB atbilstoši Regulas Nr. 40/94 63. panta 6. punktam ir jāveic nepieciešamie pasākumi, lai izpildītu Tiesas spriedumu. Turklāt, pārsūdzētā sprieduma 67. punktā, kurā ietverta tieša atsauce uz minētā sprieduma 64. punktu, uzsverot, ka Apelāciju padome šo argumentāciju nav izvērtējusi, Vispārējā tiesa ir sniegusi tai skaidru norādi attiecībā uz pasākumiem, kuri Apelāciju padomei būtu jāveic.

76 No iepriekš minētā izriet, ka ceturtais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par piekto pamatu — tiesāšanās izdevumu atlīdzināšanas piespriešanu

77 Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzsver, ka pārsūdzētā sprieduma atcelšanas rezultātā ir jāatceļ Vispārējās tiesas lēmums piespriest tai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas ir netaisnīgi. Apelācijas sūdzības noraidīšanas gadījumā tiesāšanās izdevumi vismaz esot jāsadala starp lietas dalībniekiem.

78 Šajā ziņā pietiek atgādināt, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru gadījumā, kad visi citi apelācijas sūdzības pamati ir tikuši noraidīti, prasījumi par Vispārējās tiesas lēmuma par tiesāšanās izdevumiem iespējamo nelikumību ir jānoraida kā nepieņemami, pamatojoties uz Tiesas Statūtu 58. panta otro daļu, atbilstoši kurai apelāciju nevar iesniegt tikai par izdevumu apjomu vai pusi, kurai jāsedz šie izdevumi (it īpaši skat. 2001. gada 12. jūlija spriedumu apvienotajās lietās C-302/99 P un C-308/99 P, Komisija un Francija/*TFI*, *Recueil*, I-5603. lpp., 31. punkts, kā arī 2010. gada 15. aprīļa spriedumu lietā C-485/08 P *Gualtieri*/Komisija, Krājums, I-3009. lpp., 111. punkts).

79 No tā izriet, ka, tā kā visi pārējie apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzītie apelācijas sūdzības pamati ir noraidīti, pēdējais pamats saistībā ar tiesāšanās izdevumu sadalīšanu ir jāatzīst par nepieņemamu.

80 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas sūdzība ir jānoraida.

Par E. Fjoruči izteikto lūgumu grozīt pārsūdzēto spriedumu

Lietas dalībnieku argumenti

81 E. Fjoruči savā atbildes rakstā uz apelācijas sūdzību lūdz Tiesu grozīt pārsūdzētā sprieduma 33.–35. punktu. Viņš uzskata, ka Vispārējā tiesa, vērtējot pieteikumu par atcelšanu, esot kļūdaini nospriedusi, ka preču zīme "ELIO FIORUCCI" pati par sevi nav tāda, kas var maldināt sabiedrību par preču, ko tā apzīmē, izcelsmi.

82 Apelācijas sūdzības iesniedzēja iebilst, ka šis lūgums par grozīšanu neatbilst Tiesas Reglamenta 116. panta prasībām un līdz ar to ir jāatzīst par nepieņemamu.

Tiesas vērtējums

83 Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 116. pantu ar prasījumiem, kas ietverti atbildes rakstā uz apelācijas sūdzību, ir jālūdz noraidīt apelācijas sūdzību pilnībā vai kādā tās daļā, atcelt Vispārējās tiesas nolēmumu pilnībā vai kādā tā daļā vai apmierināt tādu pašu prasījumu, kādu lūgts apmierināt pirmajā instancē. Tiesas Reglamenta 113. pantā ir formulētas tādas pašas prasības attiecībā uz apelācijas sūdzībā ietvertajiem prasījumiem.

84 Izskatāmajā lietā E. Fjoruči lūguma mērķis ir nevis atcelt, kaut vai daļā, pārsūdzēto spriedumu, bet grozīt Vispārējās tiesas konstatējumus, kas veikti, tai izvērtējot E. Fjoruči izvirzīto otro pamatu, kurš turklāt ir noraidīts.

85 Tādēļ šādu lūgumu var vienīgi noraidīt kā nepieņemamu.

Par tiesāšanās izdevumiem

86 Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 69. panta 2. punktu, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz šī reglamenta 118. pantu, lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tomēr saskaņā ar tā paša reglamenta 69. panta

3. punkta pirmo daļu, ja abiem lietas dalībniekiem spriedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs, Tiesa var nolemt, ka lietas dalībnieki sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

87 Izskatāmajā lietā ir noraidīti visi apelācijas sūdzības iesniedzējas pamati, izņemot E. Fjoruči lūgumu par sprieduma grozīšanu. Visi ITSB pamati ir noraidīti. E. Fjoruči prasījumi, izņemot viņa lūgumu par sprieduma grozīšanu, ir apmierināti.

88 Šajos apstākļos ir jānolemj, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja un ITSB attiecīgi sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī solidāri atlīdzina trīs ceturtdaļas no E. Fjoruči tiesāšanās izdevumiem. E. Fjoruči sedz vienu ceturto daļu no saviem tiesāšanās izdevumiem pats.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) noraidīt E. Fjoruči lūgumu grozīt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2009. gada 14. maija spriedumu lietā T-165/06 *Fiorucci*/ITSB — *Edwin* ("ELIO FIORUCCI");

3) *Edwin Co Ltd* un Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, modeļi un paraugi) (ITSB) sedz attiecīgi savus tiesāšanās izdevumus, kā arī solidāri atlīdzina trīs ceturtdaļas no E. Fjoruči tiesāšanās izdevumiem;

4) E. Fjoruči sedz vienu ceturto daļu no saviem tiesāšanās izdevumiem pats.

[Paraksti]